

AUDIOTRSCRIPTIE NABESPREKING EXPERIMENT 6 – 23 febr 2024 @ KMSKA

Onderzoeker: Sofie

Facilitator: Ruth

Deelnemers: J1., Chu., J2., I., J3., A.

(...)

Onderzoeker [02:05:30] Ik wil heel graag eens van jullie horen hoe dat jullie zich voelen na deze hele namiddag. ... Moe. (lacht)

I. [02:05:46] Ik ben wel moe, want ik zei daarnet; ik wel straks nog even rondgaan, maar dat zal eerder gewoon wat stappen zijn. Het zal niet meer bewust zijn. Maar ik ben best wel moe.

A. [02:06:01] Maar dat heb ik wel altijd in een museum. Ik kan niet langer dan 1.00u in een museum zijn. Daarvoor is die museumpas goed en in een stad wonen, zodat je even binnen kunt, totdat je zo denkt oh... Dat is raar, dat zou je energie moeten geven. Maar bij mij is dat altijd averechts. Terwijl, ik vind het super interessant maar het vraagt wel veel.

Onderzoeker [02:06:24] En het is hier ook 23 graden he, dat beïnvloedt wel veel

Facilitator [02:06:26] En tegelijkertijd vraagt het inleven en beleven ook wel wat inspanning, het is niet zomaar iets. We zijn... Hoelang zijn we bezig geweest? Twee en half/ twee uur volle bak bezig geweest, ook niet min.

A. [02:06:38] En er is ook natuurlijk heel veel... Want ik vind dat we direct zo een groepje zijn kunnen we worden eigenlijk. Maar daar was dan heel veel rondom ons, in die ene zaal met de hand. Waardoor je... Ik ben heel snel overprikkeld en ik heb alles gezien, waardoor ik mij moeilijk in de groep kan houden. En ik voelde dat bij de allerlaatste... was op de duur aan het rondkijken, en ik dacht: ow shit, nee, ik moet hier zijn. Dat is wel belangrijk voor Sofie.

Facilitator [02:07:08] In de ideale omstandigheden, stelde vorige keer iemand voor, moet je een zaal kunnen afsluiten om volledig... . Maar dat is dan deel van het geheel. Maar dat vraagt wel veel, de omgeving die meespeelt.

J1. [02:07:21] En er valt het hier nog relatief mee, want zo... Ik weet dat er een paar musea zijn waar dat je echt altijd overal... Of bijvoorbeeld die zalen hierboven, daar heb je permanent het overzicht van alles. Terwijl dit is nog redelijk compact.

Onderzoeker [02:07:38] En dat speelt voor mij ook wel mee in de keuze van mijn werken. Want daarom dat ik daarnet zo in de war was. Gaan we dan dit werk doen of dit? Omdat er al zoveel gebeurde en ik ben er zelf ook nogal gevoelig aan. Bovendien hoor ik door die koptelefoon echt alle geluiden van heel het museum. Dat is niet te doen eigenlijk.

Facilitator [02:08:00] Maar dat speelt ook wel mee in de keuze voor dit experiment van; in welke ruimte werken we? En kiest altijd heel bewust van: niet alleen het schilderij, maar ook de ruimte om die ruis toch iets of wat.... We wisten niet dat er scholen gingen zijn, dus liefst in een andere ruimtes.

A. [02:08:18] Ja, ja en het feit dat je dat heel dicht op je oren hebt, je hebt dat 1. nodig. Ik dan toch, om er zo in te blijven. Ik doe dat met mijn eigen werk... Ik werk thuis ook vaak gewoon met mijn noise cancelling koptelefoon terwijl er geen lawaai rondom mij is om de dingen dichtbij te houden en niet afgeleid te worden. En het feit van... Ik vond iedereen heeft hier ook een kei mooie stem, want dat was precies alsof ik naar een podcast aan het luisteren was. Dat je zo live meedeed, ik vond dat wel heel cool. Zo van: wauw wordt dat hier uitgezonden? Ik vind het wel goed materiaal.

Facilitator [02:09:01] Tof.

J1. [02:09:01] Ja, maar die koptelefoon had je echt wel nodig om zo... Iemand die in je oor komt fluisteren van.... De instructies die je kreeg, want anders zou dat verloren zijn gegaan in het geroezemoes.

A. [02:09:17] Tegelijkertijd zo een stem in uw oor is zo bijna symboliek van geborgenheid, een geruststelling. Het feit dat we dat hier al samen doen. Als je uitzoomt, denk je dan, iemand anders zei dat daarstraks, denk ik zo.. Maar als je uitzoomt, lijkt dat zo raar wat we aan het doen zijn. Als je daarover begint na te denken is dat raar wat wij aan het doen zijn. Maar door het feit dat de dingen zo in je oor zitten en dat je sympathie krijgt voor elkaar... Ik kan mijn zin niet afmaken... Wat wou ik zeggen? Ja, dan is dat dus niet meer zo raar, dan zoom je terug in, in plaats van... Als je uitzoomt is het raar en zou je bijna blokkeren denk ik

Facilitator [02:10:05] Had je het gevoel dat dat opgebouwd werd in de oefeningen? Want dat was dat ook een beetje ons opzet. Dat je de intimiteit die je nodig hebt om die laatste oefening te doen met mekaar.

J1. [02:10:17] Ja, dat heb ik wel gemerkt. En dat was ook echt wel nodig. Want gewoon...

A. [02:10:23] Je kunt dat niet direct doen.

J1. [02:10:24] Nee. En je komt ook gewoon van buiten. Ik moest stevig tegen de wind trappen om tot hier te geraken en ik was juist op tijd... Ik heb toch heel al een dag al gehad en dus je moet echt wel in dat stramien kunnen komen of zo.

J2. [02:10:42] Ja, daar sluit ik me ook wel bij aan. Voor mij is dat ook zo'n beetje, eigenlijk zoals je zegt...echt zo buiten alledag. Ja, een beetje op een bepaalde manier die geen vragen oproepen bij mensen. Hetzelfde eigenlijk in een museum ook. Er wordt wel iets verwacht. Maar ik weet niet wat het is, maar het is precies of dat als dat om de kunsten gaat dat er zo een knop omgedraaid wordt en dat het dan wel gaat voor mij. Bijvoorbeeld normaal in de dagdagelijkse dingen zou ik nooit zo dicht tussen jullie in gaan staan. Terwijl nu... Dat was zo... Dat voelde gewoon dat dat moest en dan gaat dat.

Onderzoeker [02:11:27] Dus eigenlijk trekt het je wel een stukje een stap uit uw comfortzone en doe je wel iets dat anders is dan wat je normaal zou doen, omdat het in deze context wel kon.

J2. [02:11:33] Ja, dát.

J1. [02:11:37] En er is genoeg tijd om te wennen aan de context.

J2. [02:11:41] Ja, ja, inderdaad.

A. [02:11:42] En het is dan ook omdat je voor hetzelfde doel gaat en wij zitten hier en weten op voorhand niet echt wat er gaat gebeuren, maar je voelt het eenzelfde... We worden allemaal zelf vragen gesteld dus je werkt samen aan iets waardoor dat je... Terwijl als je nu degene zou zijn... Ik voelde dat daarstraks al door afstand te nemen dat ik precies wel contrair was ten opzichte van de rest, dat je denkt: we doen dat hier samen, om zo samen tot een goed ding te komen. Dat het een soort sociaal project wordt waardoor dat je je eigen grenzen verlegt.

J2. [02:12:19] Ja, maar voor mij voelt het als erg veilige setting. Om dan uit het alledaagse te breken. En ja, ook omdat het opgebouwd wordt dat je in plaats van in je hoofd naar je lijf gaat. Dat voelt voor mij...

Onderzoeker [02:12:45] Ja, hoe was dat zo om die beleving via je lijf te ervaren, in het algemeen?

J1. [02:12:56] Toen ik in de introductieronde hoorde dat verschillende mensen vertrouwd waren met ofwel de methodiek ofwel mindfulness als ding, dacht ik: shit, ik kan dat allemaal niet. Ik doe dat eigenlijk nooit. Ik weet daar heel weinig van. Ik sta wel eens op een yogamat, en verder dan dat komt het zo niet. Maar ik heb nooit het idee gehad dat ik mij heel ver moest stretchen. Of dat ik iets moest doen dat ik niet begreep. Dus dat was wel oké, ook voor mensen die daar minder mee vertrouwd zijn.

J1. [02:13:39] Ja, ik denk dat ik dat ook wel voelde, dat dat toch wel wat spannend was. Hoe was dat voor jou, want jij had al ervaring met opstellingswerk of? (tegen J3.)

J3. [02:13:52] Nee, totaal niet. Ik heb wel ooit toneel gespeeld, en daar leer je wel elkaar aanvoelen, dus in dat opzicht is dat iets in die trend eigenlijk, he?

Onderzoeker [02:14:07] Voelde dit soms als toneelspelen?

A. [02:14:07] Nee.

J1. [02:14:07] Nee. Bij mij niet. Op een gegeven moment, bij het schilderij met de spiegel was dat wel... Omdat je zei van: kruip in die..., ik weet niet meer hoe je het hebt verwoord, 'kruip in die rol' of zoiets. Daar zat ik op: oei, maar dat kan ik ook niet..., ik wil zeggen: daar heb ik ook weinig ervaring mee.

A. [02:14:32] Ja, ik heb het gevoel van: oh nee, dat mag hier niet te zweverig worden hè? Dan gaat het toch niet...? Want dan moet ik doen alsof en dan zal ik ook doen alsof om met de rest mee te gaan....

Facilitator [02:14:49] en niet contrair te zijn.

A. [02:14:49]en achteraf denken: wat was dat nu? Maar dat had ik dus eigenlijk niet.

J1. [02:14:53] Daar had ik ook geen last van, terwijl ik daar ook gevoelig aan ben .

A. [02:14:56] Ja, want toen dat je zei van: jij bent kleur zwart, dacht ik: het zal nog niet zijn dat ik het kleur zwart ben, ik zal wel die mens zijn. Maar ik ben zo opgevoed, heel rationeel, dus als het zweverig wordt, hoor ik mijn papa al zeggen: dat is quatsch. Dus als je zei: je bent de kleur zwart, dan dacht ik: nee, ik ben de kleur zwart niet! Maar dan was jij bezig over bruin en dacht ik: je hebt je wel laten beïnvloeden hé! Je moet je niet zo laten doen.

Facilitator [02:15:25] Er gebeurt hier vanalles. Die oefening hebben we erin gestoken om dan op het einde, in de opstelling zelf, ook iets te kunnen belichamen dat niet per se een mens is. En ik weet niet of dat geholpen heeft of nodig was, of....

J3. [02:15:41] Je zal er misschien verbaasd om zijn maar ik heb mij uiteraard laten beïnvloeden maar niet per sé om naar de kleur te gaan. Ik heb een paar dingen overwogen en uiteindelijk is bruin blijven plakken.

A. [02:15:50] Ja maar ik wil daar niets over zeggen. Maar dat is wel wat ik dacht.

J3. [02:15:55] Maar ik snap dat, ik herken dat wel.... Ik denk dat ik een jaar of twee geleden ook kritischer zou geweest zijn.

Facilitator [02:16:03] Die tweede oefening is hier nodig om dan...? Stel dat we die hadden overgeslagen en dat ik gewoon had gezegd van: dan ben jij de dynamiek en ben jij de muziek... Is dat nodig om eerst..., want dat was een beetje ons idee van: kruip eerst eens in een aspect individueel en dan gaan we dat in een groep gaan doen op het einde. Dat is dan een beetje de.. uiteindelijke oefening...

A. [02:16:26] Het is, denk ik, ook een beetje om elkaar te leren kennen, wat jij daarstraks zei, dat je die opbouw nodig hebt.

J1. [02:16:33] En ook wel de methodiek want, moest dit gewoon koud, zonder voorbereiding gebeuren...

J3. [02:16:44] Ik denk ook dat dat haar keuze ook wel beïnvloed heeft, want je hebt uiteindelijk ook wel bepaalde mensen voor bepaalde dingen gekozen. Ik denk dat dat ook wel ... Ik kon volgen in die keuze. Ik vond dat helemaal niet zo vreemd

J1. [02:16:56] Ja, er werd zo niet... er werd nergens gebruskeerd of er was voor mij ook nergens een moment dat ik echt dacht van: nu word ik echt geagiteerd.

Facilitator [02:17:13] En dat zou ook kunnen gebeuren, maar dat is eigenlijk ook interessant, als

jij een rol krijgt is die je eigenlijk helemaal niet wil....Dat zou ook interessant geweest zijn. Maar het is inderdaad een beetje de bedoeling om eerst die aspecten te gaan belichamen, om dan in dat opstellingswerk ook een mogelijk aspect te zijn.

J3. [02:17:29] Ja, maar voor mij is dat... Had ik Muziek moeten spelen, ik had dat heel moeilijk gevonden. En ik vermoed jij dan ook? (tegen A.)

A. [02:17:43] ja, jij moogt kiezen wie...En dacht ik: oei, oei wat gaat het hier zijn? Ja, ik vond dat ik de makkelijkste rol had, dus dank u. (tegen I.)

J1. [02:17:55] Dat heb je goed aangevoeld. (tegen I.)

A. [02:18:00] En het feit dat je gezinsdynamiek aan haar gaf en je bent met psychologie dingetjes bezig, geloof ik. Dan dacht ik er is echt over nagedacht.

I. [02:18:06] Maar dat wist ik niet.

Facilitator [02:18:08] Maar die heeft dat allemaal niet gehoord. Zij heeft de intro gemist.

A. [02:18:09] Aaaha, oh my god. Dan heb je daar toch onbewust over nagedacht. (lacht).

Onderzoeker [02:18:15] Dat is intuïtief he.

Facilitator [02:18:19] In opstellingswerk is niets toevallig, ja. Dat is het interessante aan opstellingswerk.... Dat de rol die je krijgt nooit toevallig is. Ik geef het maar mee.

Facilitator [02:18:34] Kunnen jullie eens nadenken over wat voor jullie vandaag zo een belangrijke gebeurtenis was? Of een inzicht dat je gekregen hebt? Of iets dat gebeurd is waarvan je denkt: dat is interessant?

Chu. [02:18:48] Ja, het is misschien totaal naast de kwestie... Maar dus toen we de keuze moesten maken tussen het bordeel, toen wist ik nog niet dat het een bordeel was, en het andere schilderij, was ik eigenlijk bezig met uw zak. Ik dacht: oh nee, die laat gewoon haar zak daar liggen...

A. [02:19:09] Ik dacht juist hetzelfde.

Chu. [02:19:10] En ik dacht: ah nee. En dan gingen jullie dus allemaal bespreken van: oké, gaan we het dan daar doen.... En ondertussen was ik dus nog die zak nog in het oog aan het houden. En toen dat de keuze kwam van: ah ja, nu weet ik het niet, dus ik kan niet kiezen, Ja, ik weet het niet, dus ik trek me dan maar terug.

A. [02:19:25] Ja, dat is de zorgende rol....

Chu. [02:19:26] Ja, dat heeft iets heel zorgend. Dus de keuze is dus gevallen op iets gezinsdynamisch. Maar ik wist het dus niet. Want ja, ik zou gezegd hebben... Er kwamen twee stemmen, denk ik, heel uitgesproken van: we gaan naar daar. En terwijl ik dacht van: ja, maar deze ruimte is licht en.... Ah ja dus. Maar ik weet eigenlijk niet waarvoor ik nu niet ga kiezen. Dus ik ga nu mijn stem niet laten horen van: laat ons hier blijven. En dat is helemaal niet aan de orde geweest. Ja, het is jammer dat het gedaan is.

A. [02:19:59] Ja, ik heb mij ook zorgen gemaakt om de zak.

Onderzoeker [02:20:03] Ik dacht dat iemand dat ook tegen mij zei en ik zei: oh, ja laat die maar liggen.

A. [02:20:10] Want wij zijn naar die ruimte gegaan en dan terug, toch? En ik zag dan pas die zak en dan dacht ik van: oh nee, wat zit er allemaal in die zak? Ik had dus het omgekeerde, ik had het te laat gezien. Ik was ook bezorgd om die zak.

Onderzoeker [02:20:19] Voor mij is het hier veilig. Maar dat heeft voor jou dus meegespeeld?

Chu. [02:20:23] Ja, maar dat is dus ja, maar dat is eigenlijk niet, want ik voel zo heel erg de groep en dat is voor mij dan ineens voorgrond. Want het feit dat er dan mensen over en weer lopen... Eigenlijk heb ik die niet gezien. Het is maar zo wel ineens zo uw zak dat je dan.... De realiteit komt binnen, want dan komen ook de passanten en we gaan nooit geweten hebben wie die zak heeft meegenomen.

A. [02:20:48] Er zullen wel camera's hangen waarschijnlijk

Chu. [02:20:56] Voor mij zei dat iets over de over het groepsgebeuren en over de opbouw, de veiligheid van: ok, ja, ja.

A. [02:21:06] Ja, zo was er inderdaad..., het zou bijna De keuze tussen de twee zalen was bijna mee een oefening. Omdat ik toen dacht van: ah nee ik heb zo de neiging om te zeggen: ja, ja, ja, ik weet... Die school is toch weg, laat ons dan hier blijven. En dan dacht van: nee, laat iedereen maar beslissen. Ik heb dat hier weer te snel gezegd. Maar je wilt zo zeggen van: kom, we beslissen dat hier snel, maar tegelijkertijd wil je je niet opdringen. En dan was ik blij dat iemand anders heel resoluut zei: die andere ruimte.... Meestal is voor mij alles goed.

Onderzoeker [02:21:41] Nee, eigenlijk maakt het niet uit. Meestal beslis ik gewoon. Maar vandaag ging het even niet. Wat waren nog interessante momenten die je hebt meegemaakt?

A. [02:21:54] Maar ik was ook wel heel hard aan het denken hoe dat dan... Want we doen dit nu als een soort test, wat jullie er dan echt mee van plan zouden zijn. Zo was ik ook aan het denken van: ja, zou het dan willen zijn dat je je daarvoor inschrijft ofzo? Of dat je dat echt als familie doet, om meer van elkaar... Om dicht bij elkaar te komen? Maar dan? Ja, dat van die moeders was al een no go, had ik begrepen, dus ik vroeg mij dan af ...

Facilitator [02:22:22] Het is geen no go, het was gewoon een alertheid is die je mee moet hebben.

A. [02:22:27] Ik was daar ook wel mee bezig. Van: wat wordt dit dan? Als dit dan een test is. Of is zijn we al echt dingen aan het doen van wat het dan zou zijn?

J2. [02:22:39] Ik er wel wat op inpikken want ik was dus bij die moeder-sessie. En het gekke van allemaal was, dat ik vandaag veel meer connectie met jullie gevoeld heb dan vorige keer.

J1. [02:22:55] Is dat dan omdat je in die relatie met je moeder, dat die zo dominant is dat je minder connectie met anderen kunt maken?

J2. [02:23:05] Nee, maar mijn moeder en ik zijn dus een soort van twee-eenheid. Maar, ja, ik weet niet, het was precies of dat iedereen nu heel erg gericht was op het werk. En ondanks in de onwetendheid en van: wat zijn we aan het doen was er toch een soort van daadkracht en ik denk dat ik dat vorige keer miste. Toen was het meer ... Maar ik denk wat het grote verschil is dat het toen heel...Ja, sorry, het is heel chaotisch hoe ik het aan het vertellen ben. Ik denk dat het de vorige keer, omdat we toen echt eigenlijk op één iemands beleving ingegaan zijn, en veel meer op de gevoelsbeleving. En nu vond ik ook dat er heel veel goede aspecten uit het werk echt naar voren kwamen. Zodat je veel makkelijker die rol in kon nemen. Zo denk ik dat het voor mij voelde. De vorige keer was het ook.... Dan waren er elementen die niet op het werk te zien waren en die dus eigenlijk puur de interpretatie waren van de persoon die er naar keek. Waardoor het ook moeilijker was voor iedereen om zich daarin te vinden, want niet iedereen zag hetzelfde als wat zij zag. Terwijl nu, eigenlijk door vooral uit de beschrijving te vertrekken en dat je er dan ook echt een aantal hele duidelijke aspecten uit haalt, daar werd veel meer... Ja, zo hebben we het schilderij veel meer kunnen laten vertellen.

Facilitator [02:24:51] We hebben daar zeker een aantal ingrepen gedaan die daar technisch kunnen uitleggen wat dat dan is, maar inderdaad het was zeker niet alleen, om het even te hebben over de mythe van de moeder, niet alleen dat. Maar er was daar van alles dat....

Onderzoeker [02:25:07] En we hadden ook het gidsensysteem niet.

Facilitator [02:25:07] Het geluid zat niet goed.

J2. [02:25:07] Dat is echt een super verbetering. Want als jullie dit vermoeiend vinden, het is nog vermoeiender om elkaar dus zo te proberen verstaan.

A. [02:25:17] En je hebt misschien ook wel... Als je oortjes hebt en die microfoon..;

Facilitator [02:25:22] Ik herhaalde dan maar luider voor de hele zaal wat dat die persoon zei. Maar ja, dan herhaal je ook nog eens iets

A. [02:25:27] Ja, dan word je misschien ook geïntimideerd. Dan is het minder spontaan, maar dan ga je ook misschien minder durven zeggen als je het gevoel hebt dat iedereen meeluistert buiten ons groepje.

Facilitator [02:25:40] Het effect was vooral dat mensen in hun eigen beleving schoten en niet meer de beleving van het geheel zaten. En nu zaten we veel meer in de dynamiek zelf.

J2. [02:25:47] Het voelde heel intiem door elkaar zo dichtbij te horen. Ja, Dat was echt een heel goeie aanpassing..

Facilitator [02:25:57] Nog dingen dat je wilt...

Onderzoeker [02:25:58] Waarover ging dit vandaag voor jullie? Wat is er vandaag gebeurd? Wat is er verschillend ten opzichte van voor dat we dit experiment startten?

A. [02:26:17] Ik heb het gevoel dat wat ik daarstraks al zei van: dat ik andere mensen nodig heb om de werken meer te zien, meer te voelen en te horen dan ook. Ja, dat dat voor mij heel hard ... ik ben zo de laatste tijd heel hard bezig met hoe hard dat wij gehaast zijn, altijd en geen tijd meer nemen voor dingen. En dat ik zaken die ik... De zaken die ik heel fijn vind zijn vaak lange interviews of diepte-interviews of dingen waar je tijd kunt nemen en dat je even alles uitschakelt en er echt bent of lang kijkt. En dat dat een hoofdzaak is dat... Ik denk dat we dat heel hard nodig hebben, zeker nu dat alles zo snel gaat. En de swipes en, wat is het allemaal, de feed, de nieuwsfeed op Instagram die altijd maar komt. En als ik zo jeugd zie, die daar zo op tiktok of wat is er allemaal, zoveel verschillende soorten beelden op hun netvlies krijgen op een 5 a 10-tal minuten, maar dan herhaaldelijk op een dag, dan maak ik me altijd heel vaak zorgen. En dit is het tegengewicht daarvan. Ik weet niet of ik het goed uitleg. Maar dat is niet iets dat ik nu geleerd heb, maar het is weer zo een voorbeeld van: ah ja, dat is toch wel belangrijk. En ook het feit.... Ik zag daarstraks iemand tegen wie je babbelde maar ik ken die van een actie dat we ooit gedaan hebben om mensen te leren praten tegen elkaar in het openbaar. En dat heette "Verblind" of zoiets. Verbind / Verb(l)ind en de I stond tussen haakjes en daar was toen een molletje op. We gingen dan naar mensen toe. Dat was een pinnetje dat je aan mensen gaf in het centraal station, terwijl iedereen zo aan het hollen was. Om zo even te zeggen van: je bent nu wel aan het hollen, straks zit je op de trein, in plaats van uw oortjes op te zetten en af te sluiten, is het misschien tof om te verbinden. En het feit dat we dat hier zo wat gedaan hebben... Je hebt dan direct een veel beter beeld.... Dat is heel gezellig ofzo. Eigenlijk kan je dat overal doen, ja, zelfs in een museum. Stel dat we dit niet doen en je zou alleen naar een museum gaan, zou er iemand je naar iets zien kijken zeggen: zeg, en die rode cape die die gast op dat schilderij aanheeft, dat is toch wel wat ofzo. En dat je een gesprek begint door iets samen te zien .

Facilitator [02:29:12] Ja, dat is ook een beetje het opzet. Dat dat een groepsbeleving is, hè?

J2. [02:29:16] Ja, dat bedacht ik me ook. Omdat, we hebben natuurlijk nu ook scholieren gezien die een opdracht meegekregen hebben. En wat je ziet is dat die eigenlijk de hele tijd weglopen van het werk en zich focussen op de papieren die ze voor zich hebben. En wij hebben eigenlijk geen moment gehad waarin dat we niet bezig zijn geweest met dat werk. Je bent daar echt met je hele lichaam, met je hele zijn, super bewust met dat werk bezig. En misschien dat we er niet per sé heel veel achtergrond, theoretische kennis over opgedaan hebben. En toch heb ik het gevoel dat ik veel meer verbondenheid met dat werk heb gemaakt dan eender welke scholier die er vandaag langsgelopen is. Zodat....

I. [02:30:02] Ja ja, even stilstaan, hè?

I. [02:30:04] Ja, maar het feit dat je dat echt met je hele zijn doet.

A. [02:30:08] Ja, dat is echt wel heel interessant wat je zegt van de...je krijgt dikwijls een, ik kan niet meer zo goed praten, een programmaboekje, nee dat is het niet, een gids mee. Ik ontwerp dus ook gidsen en dan krijg ik tekst en vaak gewoon tekst, omdat.. dan staat daar nummertje 7 en dan moet je dat gaan zoeken en dan ben je het aan het lezen en gefocust op de tekst. En dan ben je inderdaad misschien af en toe eens even aan het kijken, maar je trekt weg van het ding waar je echt naar moet kijken en daarom is er

ook een audiogids vaak. Maar maar wat jij zegt is dat we hier geen extra... Buiten dat de klank dichtbij moest, niks extra nodig hadden en dat dat dan een heel zuivere manier is om daar naar te kijken.

Onderzoeker [02:31:04] Ik wil graag iedereen nog even horen inderdaad.....

Facilitator [02:31:11] Op basis van de titel, of wat heb je beleefd vandaag?

Onderzoeker [02:31:14] Wat de beleving is? En wat je hieruit meeneemt? Wat de ervaring is?

J1. [02:31:22] Maar het is een antwoord op je vraag. En verder wat jullie zeiden, ik vind het echt heel tof want het werk van Jef Verheyen had ik doorgestuurd. En ik zei ook van ja, dat werk van Otto Piene, de grote zon, dat is ook een beetje dat ik al heel lang ken. En we hebben er een half uur naar zitten kijken of zoiets, ik heb geen flauw idee van hoe lang, en ik heb echt andere dingen gezien, dan de dingen die ik weet. En ik heb ook nooit de neiging gehad en dat is een neiging die ik meestal moet onderdrukken, maar ik heb zelf nog niet de aandrang gevoeld om jullie te gaan overdonderen met kennis daarover, omdat je het wel gevoeld hebt. En met wat je gezegd hebt, heb je de essentie van die werken ook wel gevat. Zonder het per sé vanuit het te weten te moeten verklaren. En het zijn werken die ik al lang ken maar toch heb ik weer andere dingen gezien. Het schilderij dat J3. koos, kende ik niet, maar dat was ook tof om dan echt een nieuw werk te leren kennen.

A. [02:32:32] Ja, maar dan omgekeerd zou ik het dan toch wel willen weten. Ik zou, moest ik alleen maar dit hebben en naar huis gaan, zou ik het ook wel thuis gaan opzoeken. Ik zou zo wel willen weten van hoe heten die werken weer en eens opzoeken: wat was dat dan eigenlijk? Of hoe is het bedoeld of welke tijdsgeest... ?

J2. [02:32:55] Zou je dat ook hebben als je deze oefening niet gedaan hebt, zou je dan ook...?

A. [02:33:00] Nee, want dan was je niet uitgesprongen. Dan had ik 300.000 gezien zonder dat ik iets gezien had.

J2. [02:33:08] Ja, en dat vind ik interessant. Ja, het triggert echt iets.

A. [02:33:13] Maar doordat het triggert, wil je nog meer weten. Ja, dat bedoel ik.

J2. [02:33:17] Ja, dat heb ik hetzelfde.

J3. [02:33:22] Maar ik vind de boodschap wel interessant. Dat je eigenlijk zegt dat je, zonder er iets van te weten als je gewoon uw lichaam.... dat je toelaat dat je lichaam iets zegt, dat je ook op de essentie uitkomt. Dat vind ik een heel interessante vaststelling.

J1. [02:33:36] Als je het had over het wiebelende, zwierige, ik ken de juiste woorden niet meer... En de nabeelden en de lichtbeelden en ingezogen versus overdonderen, bij de Otto Piene. Die oorsprong zat daar in. Als je er een grote theorie over wilt schrijven, dan zijn dat de begrippen die je kunt gebruiken.

A. [02:34:14] En dan zet je er chatgpt op... en dan is het klaar.

J1. [02:34:16] Voilà, dan zet je er chatgpt op en dan is het klaar.

J2. [02:34:19] Ben je dan niet heel erg trots op jezelf?

Onderzoeker [02:34:19] Het is goed dan we een kenner hebben die dat even kan vaststellen. Ok. Nog inzichten van wat jullie blijft van wat er hier gebeurd is deze namiddag?

J3. [02:34:40] Ja zeker. De perceptie kan veranderen, hoe dat je naar iets kijkt, hoe dat voelt zelfs. Ik had dat bij dat laatste werk heel hard, van disfunctioneel naar best een gezellige scene. En dat voelt ook helemaal anders als persoon.

A. [02:34:59] Dat zou dat ook zijn als je niet die laatste oefening doet, maar wel dus aan het schilderij en al dat eten en drinken en die muziek... Als we die opstelling niet zouden doen, maar dat wel zou over zouden praten, wat je ziet...

J3. [02:35:13] Het was tijdens het praten dat het wat begon te shiften. Al vrij snel, maar het is door de oefening dat ik ook het echt voelde shiften. Zoals ik zei: in het begin stond ik met mijn schouders naar de muziek en naar de Moeke. En dan was ik zo stiltesaan beginnen draaien. Dus dat heeft dat gevoel extra benadrukt. Maar het praten alleen was al interessant op zich. Daar zat al een perceptieverschil bij mij.

A. [02:35:41] Doordat je die persoon wordt en de andere mensen ook een persoon zijn, ga je ook liever zijn voor elkaar en dus gaat het ook die weg wel op.

J3. [02:35:50] Maar was ik dus alleen naar het museum geweest dan had dat idee, de perceptie er geweest en dan had ik naar het volgende werk gegaan. Dus dan was dat wel anders geweest.

J2. [02:36:01] Ik wil eigenlijk nog terug ophalen wat jij tijdens de eerste oefening aangaf. Dat je het associëren dat dat niet het moeilijkste is, maar wel om dat te communiceren en om.... hoe dat dan aankomt bij anderen en wat anderen zien en zo. Ik merkte wel ook...voor mij is dat ook... Ik druipt daarin en dan vind ik het heel moeilijk om daaruit te komen. En soms dacht ik: je hoeft het allemaal niet te vertellen en doe het maar snel of zoiets. En dan op een gegeven moment, was het dan van: ah nee, wacht even vertel nou nog eens iets meer. Omdat je dan zelf zo meer die lagen ziet en ik vind de wisselwerking tussen lichaam en wat je vertelt, dat vind ik, hoe zeg je dat... een beetje zo die balans. Ik weet niet precies wat ik ermee wil zeggen. Maar ja, het kan triggeren.

Facilitator [02:37:17] Het was interessant en dat jij zei, Chu.: Ik voel wel van alles, maar het hier horen bij mensen die ik niet ken, ik weet niet hoe dat zit met veiligheid en iets persoonlijks delen. En dat jij zegt: door dingen te horen, eerst dacht ik, nee en dan, maar wacht, ik wil meer weten, want dat doet bij mij ook van alles. Als ik dat zo hoor, zoiets?

Chu. [02:37:39] Ja, ik was zo aan het denken... De hyper individuele beleving van een werk met u doet. En hoe dat dan, ja, zowat zindert in uw lijf. En dat dan veruitwendigen. En dat dan nog zien gedeeld worden door een groep... Normaal gezien doe ik dat met een partner of zo, gaan we zo samen naar het museum en dan zo van: wat heb jij gezien? Zo dat uitwisselen, dat is zo... Dat is zo tof! Zo

leuk dat je zoiets samen hebt beleefd. En ik denk dan dit is ook zo iets. We gaan elkaar, misschien nog wel op de fiets of zo, maar niet meer zien. Maar ik heb dit wel een heel leuke ervaring gevonden om dit te delen met jullie. Dat is iets unieks. Want ik bedoel, in deze constellatie waar we elkaar nooit niet meer zien. Maar dit is wel iets altijd ik ga onthouden.

Onderzoeker [02:38:52] I., wil jij nog iets toevoegen?

I. [02:38:54] Ik vond het leuk om vandaag eens iets anders te doen. Iets anders dat je anders nooit eigenlijk doet. Ik vond die gedeelheid ook heel fijn. En ook verbazend, want vaak als je naar een museum gaat, heb je uw eigen perceptie. Maar het blijkt dan toch wel dat wat dat je zelf denkt, toch ook vaak gedeeld wordt door andere mensen. Misschien vanuit een andere blik of.. Maar het gemeenschappelijke zit er wel in. Of dat iemand anders die iets zegt, waarvan je denkt: ah ja, eigenlijk ja. Er loopt een rode lijn precies die verbindend is. Dat vond ik wel opvallend. Ja, mijn hersenen geven het een beetje op. Ik kan niet meer zo goed denken.

Onderzoeker [02:39:42] Ja, ik denk dat het goed is om af te ronden.

J2. [02:39:44] Ik wil nog één dingetje zeggen met terugwerkende kracht. Ik vond het heel fijn dat wij hier zelf een plek mochten innemen in plaats van dat....

Facilitator [02:39:53] ...geplaatst te worden. Dat is interessante feedback. Dat is ook een bewuste keuze.

J2. [02:40:04] Vorige keer plaatste degene die Isabelles rol had, die plaatste ons in de ruimte, dus echt vanuit haar perceptie. En wij hebben nu zelf een plek mogen kiezen waardoor dat het, ik weet niet, ik vond het echt een echt een veel krachtiger, dynamischer gegeven.

Facilitator [02:40:21] Dat was een beetje de feedback vorige keer ook van.... We hebben ook iemand gevraagd die supervisor is van opstellingswerk en die zei van: het systeem... Het weten van het systeem komt nog niet helemaal tot zijn recht en dan was één van de mogelijke ingrepen. Ja, het blijkt heel effectief. Het wetend veld. Dat voelen wij nu ook, denk ik. Dit is de eerste keer dat we het zo doen.

Onderzoeker [02:40:50] Ik wil jullie heel erg bedanken om hier mee in te duiken. En het een kans te geven. Ruth, dank om ons zo mooi te begeleiden.

Facilitator [02:41:00] Ik heb nog een klein flyertje, een promorondje. Dat is gewoon een kleine flyer van iets dat ik ook nog doe hierbuiten. Dit is een weekend dat ik organiseer, je kan er volledig uitpluggen en het idee is dat ik daar ook 4 workshops geef om bij jezelf stil te staan. Het is eigenlijk heel tof, het is alweer binnen twee weken. Er zijn nog een aantal laatste plaatsen. Heeft iemand een last minute? Ja, ik wil dit weekend volledig uitpluggen.

Onderzoeker [02:41:44] En anders komt er nog een ander weekend.

Facilitator [02:41:46] En we doen het elk jaar terugkeert twee keer. We doen het al twee jaar, dus we zijn al wel wat weekends gepasseerd. Altijd heel tof om te doen.

Onderzoeker [02:42:01] Ja, merci om hier te zijn. Ik heb alles gecapteerd, als ik nog vragen heb dan kom ik nog even bij u aankloppen. Ik ben heel blij hoe dat alles gelopen is. Als jullie zin hebben om hier nog wat rond te lopen, doe gerust en anders heel graag tot binnenkort.